

ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som jeg ellers plejer at være uenig med, Ret, at der herved lægges en stor Magt og Myndighed i Ministerens Haand, hvilken jeg mener, at Ministeren, der paa dette Omraade alene har at tage sanitære Hensyn, bør benytte og skal benytte. I Virkeligheden indfører § 2 et fuldstændigt Diktatur for Justitsministeren lige over for alle Sundhedsvedtægter, og skal Sagen ordnes ad den Vej, man vil gaa i Lovforslaget, er det ganske nødvendigt, det kan slet ikke indrettes anderledes; thi at henvise Ministeren til at søge at tilvejebringe ensartede Vedtægter ved Forhandling med de, det er vist 80, Kommunalbestyrelser, som have Kødkontrol, vil slet ikke føre til noget, og man kan ikke en Gang gaa til det mindre, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nævnte, nemlig at den ensartede Vedtægt skulde have vedkommende Kommunalbestyrelses Anbefaling; det vilde slet ikke føre til noget. Der er slet ingen anden Vej at gaa end den, Lovforslaget anviser, nemlig at lægge det i Justitsministerens Haand, med den rigtigt foreslaaede Forpligtelse til at indhente Erklæring. Men man kan sige sig selv, at disse Erklæringer ville frembyde et meget broget Billede, og følgelig skal Ministeren ud af dette Billede finde det rette, og det bliver da det, som han anser for det rette, det, som han kan paatage sig Ansvaret for. — Der er en anden Betænkelighed ved § 2, som jeg vil nævne, men for hvilken jeg dog i Dag er bleven noget beroliget, og det er den, at naar man, saaledes som foreslaaet i Forslaget, indrømmer, at det Kød, som har passeret en Kontrol, kan uden Undersøgelse og Afgift frit passere gennem en anden Kontrol, vil det være sandsynligt, at der vil være en Del af de Kommuner, der nu have Kødkontrol, som ville lide Skaar i deres nuværende Indtægter, uden at Konsumenterne i Købstæderne, jeg siger Købstæderne — thi det er jo i Reglen Købstæder — faa Kødet billigere. Konsumenterne kan det være ligegyldigt, om Afgifterne erlægges det ene eller det andet Sted, de komme dog til at hvile paa Kødet som en fordyrende Byrde, men Kommunens Kasse kan komme til at lide et Skaar ved, at en Del Kød gaar afgiftsfrit, uden at Konsumenterne derved opnaa billigere Pris, undtagen den, som mulig kunde fremkomme ved, at Kontrolafgiften et Sted mulig var billigere end andetsteds, noget, som jeg dog antager efter Forud-

sætningen skulde falde bort, naar dette blev til Lov.

Det forekommer mig, at man ikke kan afvise Kravet om Erstatning for de Kommuner, som der igennem lide Tab. Det har staaet for mig saaledes, men det kan være muligt, at man ikke behøver at lægge nogen videre Vægt derpaa, siden en Repræsentant for Landets største Kommune har erklæret meget liberalt ingen Penge at ville have. Det er vel nok den Kommune, som vilde komme til at lide det største Skaar i sine Indtægter, og naar den altsaa kan taale det, skulde man gaa ud fra, at ogsaa andre Kommuner skulde kunne taale det, skønt der jo allerede her i Dag har lydt Røster fra Odense i modsat Retning, og det ikke er umuligt, at der omkring i andre Kommuner vil komme lignende Røster. — Man kan altsaa gaa den Vej, Lovforslaget anviser. Jeg tør her maaske gøre nogle enkelte mindre Bemærkninger til Lovforslaget. Den første er, at i § 1 fastsættes det, at ogsaa „tilberedte Kødvarer“ ere Genstand for Kontrol til Udførsel. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Saa vidt jeg ved, gælder Kontrollen med Udførsel kun Kroppe og Slagteaffald, men ikke tilberedte Kødvarer. Dernæst sker Kontrollen for Udførsel kun paa den Maade, at Kød kan eksporteres i Løbet af 5 Dage, efter at det er synet og Kontrolattest er udstedt. Der burde i denne Lov være en lignende Bestemmelse, om end maaske 5 Dage kunde udvides noget, da man ved at fastsætte de 5 Dage selvfølgelig har taget Hensyn til, at der ogsaa vil gaa i alt Fald nogle Dage, inden Kødet naar her fra Landet til et fremmed Land. Jeg maa maaske blot nævne — det er ogsaa en Bagatel, som let kan rettes —, at i § 2 tales der om at indrette Kødkontrollen saaledes, at der tilvejebringes Ensartethed i Bedømmelsen af Kødvarer af Hornkvæg, Faar, Geder, Svin, Heste og andre Dyr. Disse Ord „andre Dyr“ burde vistnok præciseres noget nærmere, da der er overmaade mange Dyr, for hvilke man ikke vilde tænke paa at indføre nogen saadan Kontrol, skønt Produktet af dem maatte gaa ind under Betegnelsen Kødvarer, jeg skal f. Eks. nævne Fuglevildt og lignende.

Men der er, som jeg nævnedede før, en tredie Vej, man kunde gaa, som der muligvis ogsaa kan være Mangler ved, men som paa den anden Side synes mig at have det Fortrin, at den er saa overmaade let og ligefrem at gaa til, samtidig med, at den fuldt ud bevarer Kommunernes Selvstyre. Det er den Vej at sige: Ja, lad